Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XC. Ч. 192. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 6-го ЖОВТНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, OCTOBER 6, 1984 No. 192. VOL. XC.

ОСІННЯ КАМПАНІЯ

У ВЕРЕСНІ УНС ПРИДБАВ 202 НОВИХ ЧЛЕНІВ ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА МІЛЬЙОН ДОЛЯРІВ

Джерзі Сити, Н. Дж. — З Організаційного Відділу УНС інформують, що ювілейна організаційна осіння кампанія, яка почалась із днем 1-го вересня, є успішним доказом того, що секретарі й інші відділові урядовці придбали у вересні 202 нових членів забезпечених на 1,000,000 долярів.

У вересні минулого року, що був ювілейним роком союзових видань, придбано лише 117 нових членів, забезпечених на 380,000 долярів. Ці порівняльні цифри як в організації нових членів так і в сумі забезпечення, вказують на те, що намічений плян ювілейної кампанії при дльшій жертвенній праці відданих союзовців буде виконаний. В ювілейному році 90-річчя УНС заплянувано забезпечити нових членів на суму 11,000,000 долярів, а по день 30 вересня ц.р. вже придбано 1,608 нових членів, забезпечених на 7,335,000 долярів. Залишається ще забезпечити нових членів в останніх трьох місяцях року на суму 3,665,000 долярів.

Коли говорити про придбання нових членів у вересні, то слід згадати, що союзовці — секретарі почали по-професійному продавати союзове забезпечення на більші суми. Доказом того є, що на 202 нових членів, один був забезпечений на 150,000 долярів, два по 100,000 долярів, один на 50,000 долярів, шість по 20,000 долярів, а інші по 10,000, 5,000; 3,000 і 1,000 долярів.

В теперішній кампанії головний радний і голова 231-го Відділу Василь Пастушок дальше б'є рекорди. Від нього у вересні одержано 22 аплікації нових членів, а 16 аплікацій одержано від секретарки 473-го Відділу в Монтреалі Віри Баніт, яка ніколи не жаліла часу для праці свого Відділу, а тим самим й УНСоюзу. Секретарка 171-го Відділу Стелла Раєн придбала шість членів, а по п'ять членів придбали секретар 352-го Відділу Ярослав Щербак і Олександра Дольницька, секретарка 434-го Відділу в Монтреалі. По чотири члени придбали: секретарка 8-го Відділу Марія Кульчицька, секретар 99-го Відділу Василь Валіґун, секретарка 147-го Відділу Катерина Гуцайлюк, секретар 235-го Відділу М. Бобер і секретарка 292-го Відділу Стелла Федик. По три члени придбали: Богдан Вовчик, секретар 35-го Відділу, Евгенія Цап.., секретарка 46-го Відділу, Богдан Одежинський, секретар 216-го Відділу, Зеновія Зарицька, секретарка 327-го Відділу, Василь Семків, секретар 379-го Відділу, головний радний Василь Дідюк придбав до 416-го Відділу і Петро Дяків, секретар 427-го Відділу.

Всім згаданим у цій вістці секретарям і іншим відділовим урядовцям, які придбали у вересні нових членів, незалежно від того скільки, як також і тим, про яких не було згадки, а мали придбаних членів, Екзекутива висловлює щиру подяку за жертвенну працю для розбудови Українського Народного Союзу. При тому пригадується про введення „точкової системи", яка дає нагоду одержання грошового бонусу.

Ю. БАДЗЬО: СССР НЕ Є ЄДИНОЮ ДЕРЖАВОЮ

Гельсінкі (УІС „Смолоскип"). — На Захід дійшла заява Юрія Бадзя, українського історика і теперішнього політв'язня СССР, який був засуджений у 1979 році на 7 років ув'язнення і 5 років заслання за написання книжки „Право жити".

Нижче подаємо повний текст цієї заяви.

Президії Верховної Ради Союзу РСР
(від) громадянина
Бадзя Юрія Васильовича

Заява

Звертаю найпильнішу увагу вищого органу державної влади Радянського Союзу на дуже грубу політичну помилку, якої допустився генеральний секретар КПРС, член Президії Верховної Ради СРСР Ю. Андропов у доповіді під час відзначень 60-ліття СРСР. Маю на увазі ту його фразу, де він називає Союз Радянських Соціялістичних Республік „єдиною державою" цебто прямо і недвозначно заперечуючи федеративний характер Радянського Союзу, допускаючись відкритого противоріччя з Конституцією СРСР і конституціями Союзних Республік. Вислів „єдина держава" — не публіцистична фраза, якою можна користуватися свобідно, а загальноприйнятий юридичний термін. Означає він державу, яка являє собою один-єдиний неподільний суб'єкт державних, політично-правових відносин. Термін „єдина держава" відомий в науці, як „унітарна держава". Це лише іншомовний вислів того самого поняття. Радянський Союз принаймні формально не є унітарною державою, не є єдиною, а федеративною державою, у складі якої союзні республіки мають статус окремих державних одиниць, суверенних держав. Навіть сучасну Росію не можна назвати „єдиною державою": вона також федеративна республіка. Формула „єдина держава" щодо СРСР, якщо говорити лише про моральну сторону питання — глибоко образлива для народів Радянського Союзу, насамперед з загально зрозумілих причин для неросійських народів, які сприймають її як ідею позбавлення їх власної національної державности. І нічого іншого фраза „єдина держава" не може означати!

Щоправда, Конституція СРСР визначає Радянський Союз як „єдину союзну державу". Ця формула стала загальновживаною. Одначе принципово вона не правильна: елементарно суперечлива логічно і політично. Держава не може бути одночасно єдиною і союзною, цебто неподільною і подільною.

Наука має виразну термінологію визначення характеру держави, цебто її структури: єдина (унітарна) держава, федерація, конфедерація. Історія знає і деякі інші форми політичного об'єднання народів. Згідно з задумом і формою — СРСР федеративна держава.

Визначення „союзна" має лише уточнювальне значення. Воно позбавлене термінологічного значення: конфедерацію, напр., можна також назвати союзною державою.

На наукову і політичну несприйнятливість конституційної формули „єдина союзна держава" я вказував у своєму листі, який я вислав в один з центральних органів радянської преси під час обговорення проєкту Конституції СРСР. На жаль мої зауження Конституційна Комісія не прийняла і в політико-правову ідеологію національних відносин народів СРСР був запущений дуже небезпечний троянський кінь російського великодержавного шовінізму. Тепер, очевидно, з'явилося бажання відкинути це примарне прикриття у формі визначення „союзна" і вийти у білий світ зі своїм справжнім ідеологічним виглядом.

Під час московських урочистостей з нагоди 60-ліття СРСР і в привітах з того приводу „єдиною державою" назвали Радянський Союз представники цілого ряду комуністичних і аналогічних їм партій світу, зокрема Польщі, НДР, Монголії, Афганістану, Мадаґаскару, Нікараґуа, Індії, ФРН, Ірляндії, Ґвінеї, Люксембурґу, Сан-Маріно, Іраку. Цей факт впадає в очі і непокоїть у будь-якому випадку, і в тому, якщо він означає безвідповідальне наслідування поганого прикладу: він відбиває рівень знання або напрям національно-політичної свідомости згаданих іноземних діячів, зокрема державних. Тим більше, коли справа іде про партії держав-союзників.

Сподіваюся, що моя заява дійде до адресата і що до неї поставляться з належною політичною відповідальністю.

7-го січня 1983 року

Бадзьо Ю.В.
Адреса: Мордовія, Барашево".

АМЕРИКА ОБВИНУВАЧУЄ ЛІВІЮ У МІНУВАННІ ЧЕРВОНОГО МОРЯ

Вашінґтон. — Алан Ромберґ, речник Державного департаменту, заявив, що американський Уряд має „переконливі докази", що Лівія розкинула міни в Червоному морі, спричинюючи ушкодженя щонайменше 19-ох кораблів різних країн. Він теж повторив обвинувачення Єгипту в тому, що Лівія плянувала знищення літаками відомої Асванської греблі в Єгипті, що йшло по лінії лівійського диктатора полк. Муаммара Каддафі.

А. Ромберґ твердив, що ці совєтського виробу міни унешкідливив і витягнув з води британський корабель Урядовий американський речник не подав докладно про які „переконливі докази" була мова.

Одначе інші офіційні джерела вказують на урядовий маршрут лівійських кораблів, особливо одного неназваного лівійського корабля, що перебував довший час, бо аж 17 днів, на Червоному морі.

Цей самий речник Державного департаменту заявив, що хоч ці міни є совєтського виробу, Вашінґтон є певний, що совєти тих мін не закладали.

КОСМІЧНИЙ КОРАБЕЛЬ „ЧЕЛЛЕНДЖЕР" ВИЛЕТІВ УСПІШНО В КОСМОС

Кейп Канаварел, Фла. — Згідно з плянами, рівно о годині 7-ій і три хвилини ранку, звідси, в п'ятницю, 5-го жовтня, вилетів у космос без найменших труднощів і затримки, „Челленджер", космічний корабель НАСА, з залогою, що складається з двох жінок і п'ятьох чоловіків, на восьмиденну наукову місію.

Під час цієї позаземної місії ця семичленна залога астронавтів переведе найбільш амбітні й важливі за останню декаду обсервації землі. Залога космічного корабля запустила в орбіту сателіт-вимірювач, що вимірюватиме температуру всього, що зустрічатиметься на його шляху і над чим він пролітатиме. І взагалі під час полету буде взято багато фотографій і радарних знімок з плянет та землі.

Це вперше в надземні простори полетіла така велика група людей і це вперше одна з жінок-астронавток, д-р Кетрин Салливан, на п'ятий день полету ходитиме в просторі. Друга жінка залоги — це Селлі Райд, учасниця попереднього полету космічного корабля. Серед залоги є також один австралієць і один канадець.

Вже першого дня, тобто в п'ятницю, астронавти розгорнули свою радарову антену і розпочали наукові досліди, приготовляючи апаратуру для поповнення пального для „Челленджеру", і запустили в орбіту сателіт, коштом 40 мільйонів долярів.

Менор джуніор коледж підготовляє Український фестиваль

Дженкінтавн, Па. — Український фестиваль, що його щорічно влаштовує Менор джуніор коледж тут на своїй посілості, відбудеться в неділю, 21-го жовтня, від 12-ої год. до 7-ої вечора. У програмі виступи танцюристів, музичні точки, українські страви, показ українського народного мистецтва із п'яти стейтів і народний базар. Фесиваль початково був заплянований на неділю, 16-го вересня, але його відкладено з причини смерти Патріярха Йосифа.

Усі знижкові купони є важні на фестиваль з новою датою. Вступ на фестиваль є 2 дол. для дорослих і 1 дол. для дітей. Паркування авт — безкоштовне. На випадок дощу фестиваль відбудеться у будинку. Програма, з виступом танцюристів і співаків та музикою, починається о год. 12-ій по полудні під відкритим небом. Гостей запрошується принести з собою коцики, або переносні кріселка.

Фестиваль спонзорує Центр Української Спадщини. Виступатимуть танцювальний ансамбль „Волошки" з Філядельфії, який складається з 25-ти танцюристів і який запрезентує традиційні танки з різних частин України. Ансамбль „Волошки", під мистецьким керівництвом Олександра Граура та Софії Янош, вже виступав багато разів у різних місцевостях Америки та Канади. Недавно цей ансамбль одержав державну дотацію.

Далі на фестивалі виступатиме танцювальна група „Полтава" з Піттсбурґу, яка складається із 34 танцюристів українського роду. Цю групу у 1964 році зорганізувала Люба Глутковська. Ансамбль виступав у різних місцевостях Америки, на світовій виставці у Наксвіллі, Тенн. у 1982 році, а також у Люївіллі на фестивалі „Спадщини".

Виступатимуть також українські танцюристи із парафії св. Анни у Воррінґтоні, Па. під керівництвом основниці цього ансамблю Лінди Черн, яка є членом ансамблю „Волошки". Виступатиме також вокальне тріо СУМА під керівництвом проф. Зої Маркович. Буде також хор дітей.

Далі виступатимуть дитячий ансамбль бандуристів із парафії св. Миколая у Філядельфії під керівництвом Сестри Марії Вернарди, ЧСВВ, оркестра „Карпати", яка гратиме українські та американські мелодії, група молодших танцюристів ансамблю „Волошки", що є учнями школи танцювального ансамблю „Волошки".

У додатку до цієї програми, відбудеться ярмарок, і, як дозволить погода, від 3-ої до 5-ої год. по полудні можна буде літати бальонами, наповненими гарячим повітрям.

Самодіяльні гуртки із Пенсильванії, Мериленду, Коннектикат, Ню Джерзі та Ню Йорку показуватимуть виробництво різних практичних речей, буде також писання писанок, різьблення дереворитів тощо.

„Картини для дітей" виставить мисткиня Христина Сеньків з Айлінґтону, Онтаріо. Як прясти полотно та його кольорувати покаже Марина Ґолей із Аннандейлу, Н.Дж.

По інформації у справі коледжу та фестивалю слід звертатись на адресу: Manor Junior College, Fox Chase Rd. and Forrest Ave., Jenkintown, Pa., 19046, або телефонувати на число: (215) 885-2380.

Ферраро інформує про „неохайну помилку" рахівника

Вашінґтон. — У понеділок, 1-го жовтня, Джералдін Ферраро, кандидатка на віцепрезидента від Демократичної партії, доповнила свій фінансовий рапорт за останніх шість років, проте й далі настоює, що вона має право не виявляти докладних прибутків кампанії нерухомого майна свого чоловіка Джана Заккаро, і в цьому її повністю підтримують її адвокати.

Свій додаток, який вона подала для виправлення суми прибутків, що становить від 100,000 до 200,000 долярів, вона назвала „неохайною помилкою" рахівника, який, мовляв, виявила група нових рахівників. Комісія етики в Конґресі, яка засідатиме на протязі наступного тижня, навряд чи зможе дійти до рішення у цій справі. До речі, в 1985 році, коли закінчиться реченець Ферраро у Палаті Репрезентантів, справа ця буде вже поза юрисдикцією Палати.

З поінформованих урядових кіл повідомляють, що адвокати Ферраро зустрілися в половині вересня з Комісією етики, щоб устійнити, скільки додаткових інформацій Комісія потребує для розгляду справи демократичної кандидатки на віцепрезидента.

Жіночі голоси поділені

Вашінґтон. — Насправді жінки-виборці ЗСА не є проти президента Роналда Реґена, бо 52 відсотки жінок при опитуванні кажуть, що вони голосуватимуть за Президентом, а за Мондейлом висловлюються 46 відсотків жінок; два відсотки не здицидовані, за ким голосувати. Але якщо розбити цих жінок на етнічні чи віроісповідні групи, то картина представляється так: негритянське жіноцтво майже всеціло є за демократами, даючи Мондейлові 98 відсотків своїх голосів, і тільки два відсотки чорних жінок бажають у Білому Домі бачити республіканця. Чи не майже та сама картина з жіноцтвом жидівським, бо їх понад 90 відсотків є проти Реґена, згідно зі статтею „Реґен і Вимен", пера Джана МекЛофліна, у журналі „Нешенел Рівю" з літа цього року.

Якщо мова про чоловіків-неґрів, то відношення тих, що голосуватимуть за демократів вже не 98 відсотків, а 88.

В цій же статті цього відомого американського консервативного журналіста пояснено цей „джендер ґеп" не тим, що американське жіноцтво є проти республіканця Реґена, а тим, що чоловіки-виборці в Америці міцно підтримують Реґена, і їхні голоси в середньому за Реґеном становлять понад 66 відсотків або й більше, залежно від фірми, що веде опитування.

Ці числа були взяті влітку. Можливо, що відношення не буде аж таке велике в користь Реґена, але це виявиться щойно 6-го листопада цього року у виборах.

Книжки Українського Гарварду були на виставці в Тексасі

Кеймбридж, Масс. (ФКУ). — На 103-му З'їзді Американської асоціяції бібліотекарів (АЛА), що відбувся в Делласі, Тексас, при кінці червня ц.р., на зібраній виставці книжок виставлено дві новіші публікації Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету (УНІГУ): монографії — д-ра Івана-Павла Химки „Соціялізм в Галичині" — поява польської суспільної демократії та українського радикалізму 1860-1890 рр." та д-ра Джеймса Мейса „Комунізм та дилеми національного визволення". Обидві книжки появились в 1983 році у видавництві Гарвардського університету.

Згадана збірна книжкова виставка, що її кожнорічно організують на з'їздах АЛА вже впродовж останніх 52-ох років, цього року включала коло 1,000 нових книжок і журналів 600 різних видавництв з цілого світу. Між ними включено й Український Науковий Інститут Гарвардського Університету.

Ціллю збірної виставки є познайомити бібліотекарів, що перебувають на з'їзді з експонованими публікаціями та заохотити їх замовити нові видання для своїх бібліотек.

Як повідомляє видавництво Гарвардського університету, книжки д-ра Химки та д-ра Мейса популярні й скоро розпородуються.

ВШАНУЮТЬ ПАМ'ЯТЬ ПАТРІЯРХА

Керґонксон, Н. Й. (С.Б.). — Місцевий Відділ Українського Патріярхального Товариства влаштовує жалібні сходини у 40-ий день смерти св. п. Блаженнішого Патріярха Йосифа, що відбудуться в неділю, 14-го жовтня ц.р., в залі церкви Пресвятої Трійці о год. 12-ій полудня. В програмі святочне слово ред. Миколи Галіва і виступ хору „Золотий Гомін" під диригентурою д-ра О.Волянського.

Появилася ще одна повість В. Бендера

Торонто. — Цього року, тут, коштами організації Союзу Українців — Жертв Російсько-Комуністичного терору (СУЖЕРО) вийшла у твердій оправі, великого формату 200-сторінкова книжка — повість-роман п.з. „Станція Пугаловська", авторства письменника Віталія Бендера. Мовним редактором цієї книжки є І.В. Манастирський; обкладинка у виконанні Лідії Палій.

Книжка ця — це спогади автора із його молодечих років під совєтською дійсністю, яка закінчується його втечею на Захід, якраз із станції Пугаловської в містечку Вишнівському.

Цій станції В. Бендер присвячує цілий розділ книжки, між іншим характеризуючи її так: „я ввібрав би у дзвінкі милозвучні рими її вічно молоде й жваве серце, її безугавний динамізм і вітальність і її незмінну прикмету: клекотіти її повним, п'янким життям у всі часи, розкидаючи довкола себе щедрі жмути тепла і надії.

Станція Пугаловська була найкращою окрасою нашого міста". А далі: „Пугаловська була найбільш оптимістичним місцем в нашому степу. До неї люди втікали від самоти, від горя, від життєвих клопотів і ускладнень і від усяких гонінь". Твір цей В. Бендер написав в Англії в 1977-79 роках.

Колишній дивізійник В. Бендер, почав писати в Рімінському таборі, в Італії. Спочатку його короткі оповідання почали появлятися у таборових часописах — „Життя в таборі" і „Батьківщина". Від 1946 року вийшли друком: пригодницька повість: „Марко Бурджа", пригодницька повість „Навздогін за ворогом", збірка оповідань „Минулі дні", роман

„Марш молодости", крім цього багато новель і нарисів появилося в різних еміґраційних журналах і газетах. Працює він у моніторській секції британської радіокорпорації Бі-Бі-Сі.

Книжку „Станція Пугаловська" — в ціні 15-ти долярів — можна замовити, написавши на таку адресу: Suzero, 9-35th St., Toronto, Ont., Canada, M8W 3J8.

У Філядельфії вшанують пам'ять В. Овчаренка

Філядельфія. — В неділю, 14-го жовтня ц.р., о год. 4-ій по полудні в залі УОКЦентру, при 700 Сідар ровд заходом Українського Музичного Інституту буде відзначене 10-річчя з дня смерти композитора Василя Овчаренка, автора опери „Лис Микита", „Альбом на екрані", опрацьований проф. Юрієм Оранським. В імпрезу включені: дієпозитиви, стереозаписи, рецитації та коментарі про життя і творчість композитора.

„Альбом на екрані" — це своєрідна монографія, яку подається глядачам-слухачам різноманітними засобами: висвітленими на екрані фотографіями, музикою у стереозаписах, живим словом у рецитаціях та коментарях.

В кількох останніх роках темами „Альбому на екрані" були: життя та творчість композиторів — Максима Березовського, Миколи Леонтовича, Станислава Людкевича та Володимира Грудина.

Демонстрування „Альбому на екрані" з великим успіхом пройшло в багатьох містах — Філядельфії, Честері, Ню Йорку, Нюарку, Дітройті, Сан Дієґо, Лос Анджелесі, на Фльориді у Голливуді, Сейнт Пітерсбурґу та в Торонто.

С. ШКАФАРОВСЬКИЙ В ОПЕРІ

Ню Йорк. — У неділю, 14-го жовтня, ц.р., о год. 7:30 вечора, тут в Карнеґі Голл буде поставлена концертна версія опери Ґлінки „Іван Сусанін" („Життя за царя), в якій в ролі російського вояка та польського короля Зиґмунда співатиме український оперний співак — бас Степан Шкафаровський. Опера буде поставлена заходами Нюйоркської оперної оркестри під диригуванням Ів Кюлер.

У СВІТІ

В СТОЛИЦІ ПЕРУ ЛІМІ поліція арештувала селезіянського монаха о. Ролядо Рамоса, як провідника протиурядової прокомуністичної повстанської групи. Тому, що саме повідомлення про арешт католицького священика вийшло від римо-католицької ієрархії Перу, немає сумніву, що згаданий священик був дійсно замішаний в прокомуністичній діяльності в Перу.

В МАНІЛІ ОФІЦІЙНА комісія ствердила, що Беніньо Акіно, лідер опозиції, був вбитий одним з військових сторожів, які його супроводили на літаку до Манілі. Як відомо, це вбивство в серпні минулого року започаткувало ряд масових політичних демонстрацій проти теперішнього уряду Фердінанда Маркоса.

З ГАМБУРҐУ, НІМЕЧЧИНА інформують, що 19 осіб, включно з 10-ма дітьми, втопилося в наслідок зудару між прогульковим і тягаровим кораблями. Двадцять чотири особи врятовано з каламутної ріки Ельби, але поліція ще далі шукає за можливими живими особами, які могли бути викинені на береги широкої ріки.

ПАКІСТАНСЬКА ПРЕСОВА служба повідомила з Ісламабаду, Пакістан, що афганські військові частини, підтримані совєтськими танками, концентруються на кордоні пакістанської провінції Белюджістан. Ці афганські військові частини встановили ланцюг мілітарних станиць вздовж кордону. Деякі спеціялісти натякають, що Москва може рішитися на окупацію Пакістану так само, як вона окупувала Афганістан в грудні 1979 року.

ПРЕЗИДЕНТ ЕЛЬ САЛЬВАДОРУ Хозе Наполеон Дурте і президент Гондурасу, Роберто Суазо Кордова, відбули конференцію в столиці Гондурасу, Теґучі-ґальпа, на якій мали радити над вишколом американцями сальвадорських військових частин в Гондурасі, як теж пропозиції безпеки групи чотирьох країн, знаної під назвою Контадора.

В АМЕРИЦІ

ПІСЛЯ ТОГО, ЯК УРЯД ЗСА нещодавно врятував позичкою на суму 4,5 більйона долярів чикаґський Континентал Іллиной Нешенел Бенк енд Траст Компані, другий банк у Чикаґо — Фирст Нешенел — у середу, 3-го жовтня, потряс фінансовий світ Америки; проголосивши свої великі втрати на протязі трьох місяців до 1-го вересня ц.р. Втрати ці становлять суму між 70 і 74 мільйонами долярів, після того, як банк відклав 308 більйонів долярів до резерви, щоб покрити правдоподібні втрати у позичках. Як наслідок цього цінні папери найбільших банків в країні різко впали на біржі. Події ці викликали велике затурбування в країні.

ГУБЕРНАТОР НЮЙОРКСЬКОГО стейту Маріо Квомо проголосив, що в цьому стейті буде заснована спеціяльна комісія, яка діятиме під назвою „Життя і закон". Метою цієї комісії буде зактивізувати, посилити і поширити цю працю, допомагаючи стейтовій владі у її труднощах із виелімінування таких проблем, як евтаназія і аборти. До цієї боротьби нюйоркський губернатор запросив релігійних лідерів, заявивши, що їхня допомога є конечно потрібна з уваги на те, що „щораз більше вплутуємось у сіть цього питання життя і смерти, на яке досі ми не маємо справжньої відповіді".

ГРУПА ПІД НАЗВОЮ „Поборювачі Фріца" в деякій мірі послабила свою активність, а це від того часу, коли спричинники галасу перервали виборчу кампанію Волтера Мондейла під час його виступу у Південно-Каліфорнійському університеті. Речник Республіканського крайового комітету, який займався продажем спеціяльних сорочинок, що творили пародію здрібнілого імени В. Мондейла, та постановкою скечів, сказав, що коли тут відбудуться два виступи президента Роналда Реґена то — цього роду пародійне видовище буде відкликане, хоча спочатку воно мало бути включене в програму і названа група мала появитися на форумі цього університету.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Чому Америка стала прицілом тероризму у світі?

Безустанні терористичні атаки проти американських дипломатичних інституцій і персоналу у світі, а особливо на Близькому Сході, спонукують до постійного і настирливого запиту: чому саме Америку вибрано як предмет міжнародних терористичних атак.

Три роки тому група американських психологів і психіятрів займалася власне оцим питанням — ненависти світу до ЗСА. І хоча вони вповні не зуміли знайти розв'язки, але висунули деякі здогади які дещо пояснюють це дивне і важке до розгадання явище.

У першу чергу багато людей і урядів у світі ненавидять Америку, бо вона є багатою економічно-промисловою надпотугою світу, яка на „десять стіп" — під кожним оглядом вища у порівнянні з іншими країнами світу. „Ніхто не любить в селі багатого дядька", — каже наша народна пословиця.

Але Совєтський Союз також зараховують як світову потугу і кладуть його на рівні з Америкою. Одначе, ми не чуємо про будь-які терористичні акти проти совєтських місій у світі. Пригадуємо, що група жидівських „рефюзніків" (особи яким відновлено право на еміґрацію) понад 12 років тому старалися вхопити совєтський пасажирський літак у Ленінґраді, але їх зразу поарештовано й засуджено на довгі роки каторжних робіт.

Більшість антиамериканських терористів є арабського походження. Від самого постання Ізраїля як самостійної держави, Америка не тільки була одним із його основників, але стала також мілітарно-економічним союзником Ізраїля. Зрозуміло, отже, що всі араби, навіть мешканці проамериканського Йордану, почали ненавидіти Америку як причину їхньої економічної нужди, роз'єднання та мілітарної слабости.

Більш того, завдяки американській політиці, Ізраїль став могутньою мілітарною потугою: у двох війнах Ізраїль розгромив єгипетські армії, окупував Синайський півостров тощо. В 1982 році ізраїльські армії знищили сирійські війська, за якими стояв і далі стоїть СССР, і ще досі половина Сирії є під окупацією Ізраїля.

Нема найменшого сумніву, що Москва від самого початку піддержувала арабських терористів, про що свідчать часті відвідини Ясіра Арафата до Москви на „конференції" із совєтськими головачами.

У противагу до Ізраїля, якого „відплатні рейди" на палестинські терористичні гнізда в Сирії часто приносять бажані результати, Америка таких „відплатних рейдів" робити не буде і не може. Одно, що американська розвідка не може мати таких докладних даних про терористів як це мають ізраїльські „відплатники", бо ці останні мають своїх розвідчиків серед терористів, які якщо не є араби, то знають арбську мову, звичаї тощо.

Тому різні голоси про „негайну відплату" не матимуть жадного впливу на рішення Адміністрації на якусь „карну відплату".

Одначе, американський Уряд рішучо мусить збільшити всі можливості безпеки по своїх дипломатичних станицях у світі, а особливо на Близькому сході. Напад на американську амбасаду в Бейруті — це вже третій зчерги. Чим це пояснити? Замість танків з антитанковими канонами, амбасаду бережуть вояки з автоматами!

Певні поліпшення у цьому напрямі мусять бути зроблені, в протилежному бо разі Америці грозить стати предметом міжнародних глузувань; бо як же це, що найкраще озброєна в світі країна — не може оборонити власної амбасади.

РОЗКРИТТЯ В ІТАЛІЇ діяльности мафії, крило якої діяло в ЗСА, привело до інтенсивних розслідувань і арештів серед американської сітки злочинного світу. Сицилійська мафія грала вітальну ролю у злочинній організації в ЗСА, тим, що постійно поповнювала ряди її старіючих „босів", молодшим елементом і розпоряджала доступом до джерел героїни. Після дводенних нарад у справах облав тут і в Італії на мафію в Департаменті справедливости у Вашінґтоні генеральний прокуратор Вілліям Френч Смит і Оскар Луїджі Скальфаро, міністер внутрішніх справ Італії заявили, що викриття цієї злочинної організації треба завдячувати тісній співпраці поміж Італією і ЗСА, які саме тепер нараджуються над справою встановлення безпосереднього телефонічного сполучення поміж амбасадами у Вашінґтоні та Римі.

Оксана Керч

ЖИВІШИЙ ЖИВИХ

Із підпільної преси, а ще більше з творів письменників, які опинилися на Заході можна мати уяву про найбільше досягнення країни побудованого соціялізму — тисячі тюрем та концентраційних таборів в СССР та неуявне животіння в них мільйонів в'язнів. Але тюрми ці й табори не уніфіковані, вони уявляють собою широкий вахляр систем. Солженіцин сидів у тюрмі званій „шарашкою", що майже не відрізнялася від нормального життя вільного совєтського громадянина. Там давали чорного хліба, скільки в'язням хотілося і також вимиреної порції білого. Там сиділи в'язні, які мали прислужитися особливій галузі промисловости КҐБ, а саме підслухових телефонічних апаратів. Їм залишали достатočно часу для розмов, таких необхідних для людей інтелектуальної професії. Також не зовсім невиносиме життя героя Солженіцинової повісти „Один день Івана Денисовича". В'язень іншого профілю як софістиковані фізики шарашки, звичайний московський з'їдач хліба також веде життя в таборі не дуже далеке від життя його земляків на волі. Цілий день він вештається по території табору в пошуках, що і в кого можна виміняти, щоб задовольнити елементарні потреби свого організму.

В одному бараку виміняв старі черевики на пачку чаю, чай поніс власникові зайвої пачки цукру, за цукор дістав тютюн, на тютюн виміняв сорочку і так до кінця дня, коли міг поласувати зайвою порцією хліба й мати ще деякі „дефіцитні" товари для обміну на завтрішній день. Бо „один день" в житті в'язня розтягається на десятки й більше літ неволі.

Інший, колишній в'язень совєтського табору, А. Радиґін розповідав про табір, де його в'язнили, як про винятково упорядковану фарму, де стежки були висипані чистеньким жовтим піском, на клумбах та грядках росли пишні квіти, від яких запах розносився далеко поза границі зони...

Інакший образ таборів, у яких караються мільйони в'язнів, три чверті з яких — українці дають твори Анатоля Марченка, Евгенії Ґінзбург і геолога, не-в'язня Свирського, який працював поблизу таборів.

На основі різних описів різними авторами можна скласти собі образ пекла, в якому караються найкращі сини України, що їх Москва довгі роки систематично винищує. Є такі табори, де не пахнуть квіти, де за розмову під час робочого дня карають суворим карцером, де українцеві не лише від тюремного начальства, а й від шовіністичних московських спів'язнів доводиться зазнавати шикан, шантажів, доносів і побоїв.

В одному з тих неофіційно-оптимістичних таборів, з несамовито суворим режимом з каторжною працею, з неймовірно цинічними порядками лікарні карається найкращий сучасний поет і проникливий критик Василь Стус. Тому поетові присвятив критичну працю і такий сонет у найновішій збірці поезій „Живі смолоскипи" Яр Славутич:

Стус

Твоє обличчя —
різьблене з ґраніту!
Найдосконаліший митець
мигцем
Відбив у бронзі
профіль твій різцем,
Коли вершив
поставу красовиту.

Наваго подвигу супроти
гніту,
Такою волею,
з таким лицем,
Тугою крицею —
в труді з Творцем —
Беруть найвищі
піраміди світу!

Хвала тому, хто дії
сувору твердь
Несе як свято
крізь тюремні будні,
На скін призначену,
здолавши смерть!

Радійте правди
вісники майбутні, —
Дала ґранітна
винницька земля
Визвольний чин
для Стуса Василя.

Йому присвятили б багато більше праць, що були би матеріялами для сучасних і майбутніх істориків літератури, якби ми про цього поета більше знали. Про його поезії можна довідатись з двох невеличких збірок поезій „Зимові дерева" та „Свіча в Свічаді", що дісталися в вільний світ невідомими дорогами й друкуються у наших видавництвах без відома автора.

Скупі дані, можливо з поліційних протоколів, засвідчують дату народження 1938 року і місце народження — Винниччина, з якої виїхав на студії в Донеччину, службу в армії і після неї коротесенький час наукової праці (1964-1965!) перші друковані вірші, реакція на критичні статті про поетів Тичину і Свідзінського і зараз таки на світанні діяльности пов'язаної з талантом і знанням Василя Стуса, лаконічна довідка, що з праці в Державному історичному архіві його звільнили, що збірка віршів, яка мала появитися в видавництві „Радянський письменник" забракована, а сам поет після деякого часу на стажі „стиляги", тобто такого, що його звільняють з кожної роботи, навіть чорної, арештовано. Розквіт таланту не припинився з перекресленням усіх надій на вільне й творче життя. Поет у тюремних умовах пише поезії та перекладає улюблених поетів з чужих мов, проте злісна рука московського наглядача викрадає ці поезії в кількості кількасот палить, або ховає до своїх пекельних архівів, готуючи суд над українською культурою...

Василь Стус внаслідок фізичних знущань і нервового вичепання хворіє виразкою шлунка, гіпертонією і іншими хворобами совєтських в'язниць, що є властиво залями умертвлень немилого росіянам народу.

Як знаємо з портретів та головно з скульптури Б. Довганя, Василь Стус відзначався здоров'ям та мужньою вдачею, жив скромним життям заглибленого в красу слова. Тільки неописані тортури довели цю молоду й колись здорову людину до повної непрацездатности, стовідсоткової інвалідности.

Невеликий гурт любителів поезії, яким вірші Стуса показалися неперевершеними, яким об'явилася незвичайна краса і багатство його поетичної мови і глибінь оригінальних думок, прийшов до переконання, що іменно Василь Стус, не заслуживши в своїй країні визнання — гідний найвищої оцінки не лише своїх безсилих сказати щиру правду критиків в Україні, але признання світової організації нагород Нобеля.

Ми свідомі того, що нагородження Нобелем немилого їм українського поета, викликало б у Москві шалену злість. Що в жахливому таборі, де гноять поета московські кати ще більше мучитимуть поета, ще більше знущатимуться над не злочинцем, не душегубом, не деґенератом, а витонченим поетом, який підіймає голос в обороні справедливости, найбільшого людського ідеалу. Поетові, з ласки московських опричників заборонено писати, а дозво-

(Закінчення на ст. 4)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про відлуння Олімпіяди

Уже минуло понад місяць від закінчення XXIII Олімпійських Ігрищ у Лос Анджелесі, а дискусії і критичні заваги про них не сходять зі сторінок західньоевропейської преси, радіо і телевізійних програм. Темою цих дискусій і аналізи є постійно американський „шовінізм", який виказався у реакції публіки на перемоги американських спортовців, у коментаторів телевізійних передач та у пресових звідомленнях. І саме ці тут моменти досьогодні розглядають, а при тому пояснюють на різні способи. Назагал усі ті пояснення і розгляди є дуже неприхильні для американського світу. І тут мимохіть нам насувається питання, чи не вкрадається у них загальний політичний настрій неприхильности до ЗСА, який так залюбки підсичують ліві елементи?

Говорять і пишуть про те, що у вияві американського патріотизму не було ні трохи олімпійського духа, що ціле те „голлівудське видовище" (як часто тут називають останні Олімпійські Ігрища) було виявом жадоби гроша і злого смаку, що американці постійно лише чваняться кількістю здобутих медалів, не маючи найменшого відношення до спортовців інших країв. Ба, навіть читаємо, що такі докази „шовінізму" та браку спортового духа в американської публіки як те, що в часі змагань на роверах публіка прохолоджувала водою обличчя американських учасників, а не інших національностей...

Останньої неділі французька телевізія передавала двогодинні „Спомини про Олімпіяду", де поруч перегляду найкращих її моментів було багато говорення, та часто пов'язування до виявів американського „шовінізму". Одним із учасників аналізи Олімпіяди був совєтський журналіст з французького терену. Хіба не треба нам звітувати про його настанову і пояснення до цих останніх Ігрищ у Лос Анджелесі, скільки критики та іронії було у його словах. Що ж дивного, що безкритична французька публіка, слухаючи такі „компетентні" інтерпретації далі уважає XXIII Олімпіяду видовищем без спортового духа і без спортової дружби.

Але цікаво, що у двох годинах перегляду найкращих номерів цих 14 серпневих днів, показано найбільше французьких спортовців і їхніх успіхів з відповідними поясненнями і при тому ніхто не згадував про „шовінізм", — а коли совєтський журналіст говорив про американську погоню за медалями, не було порівняння, що у Москві совєтські спортовці добули їх на XXII Олімпіяді-лише на три менше, ніж тепер американські.

О—КА

Михайло Кучер

БЕЗКЛЯСОВЕ СОВЄТСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО НА ПРАКТИЦІ

Успішний захист дисертації у СССР і як наслідок ступінь доктора наук означає попасти в категорію привілейованих. Зокрема добре харчування належить докторам наук, членам-кореспондентам Академії і академікам. Для того є спеціяльні харчові крамниці і крамниці промислових товарів, поліклініки вищого типу, закриті ресторани, доми відпочинку, привілеї отримати квиток до театру, або на транспорт.

У совєтських людей уже зникнуло відчуття сарказму для назви тієї установи, що відає розподілом життєвих благ для еліти. Ця установа зветься Відділ постачання робітників.

Помешкання для еліти приділяються за „чинами". „Чин" — дореволюційна назва службовців з різними становищами.

Помешкання, „дачі" — вигідні доми за містом — найкращі належать академікам, далі йдуть члени-кореспонденти Академій, помешкання докторів наук і т.д. Добрі помешкання мають високі стелі. Найвищі стелі мають помешкання академіків. Далі стелі все нижчають, чим менше становище у науці, тим нижча стеля і тим більший рахунок за електрику.

Дачі, котеджі і помешкання еліти взагалі мають електричні плити до варення. Менші чином — елекричних плит не мають. Еліта платить дві копійки за кіловатгодину, а не-еліта чотири. Якщо представник не-еліти вчас не заплатить рахунок за електрику — його виключають. Еліта платить тоді, коли схоче.

У закритих крамницях для еліти можна купити, або й отримати дурно як „дарунок" ікру, консерви, кукурудзяну олію, масло, чеське пиво та інші харчові продукти, про які рядовий совєтський громадянин ніколи не чув і їх не бачив.

Академіки мають діти і онуки. Онуки, звичайно, шибеники і бешкетники, яких у випадку конфлікту з владою боронить дід-академік. Нащадки академіків „розважаються" на зразок молоді „гнилого Заходу". Вони крадуть, розбивають вікна в дачах, підпалюють їх, б'ють дзеркала, ріжуть ножами картини і килими, нищать дорогі музичні інструменти, забруднюють столи, канапи, ліжка.

Хоч самі користають з добробуту батьків і дідів-академіків, з погордою відносяться до добробуту інших, як „міщанського". Наркотики, статева розпуста, часте вживання перекручених англійських виразів, наприклад, я „гайлайфую", американське „гай лайф" на денному порядку. Політика їх не цікавить, ідеологія також, і про неї висловлюються неприлично, але використовують їх грошево.

Згідно з офіційними даними Совєтського Союзу, молодь від 18 до 25 років життя робить найбільше злочинів. Тридцять вісім відсотків загального числа злочинів робить молодь у віці 25 років. На вбивства припадає 39.9 відсотка, ґвалтування 64.4 відсотка. Це значить, що злочинці в СССР — молоді віком люди.

Коріння злочинности прийнято шукати в родині, школі і в самому суспільстві. У молодому віці людина формує свій світогляд і погляд на світ, та порівнює його із суспільними доктринами держави, в якій живе. Молода людина бачить фальш суспільних доктрин і робить із того висновок.

Молодь дивиться на батьків, які пасивно сприймають протиріччя системи і не погоджуються з тим. Партія відібрала людині свободу поступування і загнала її в колектив.

Злочинність совєтської молоді — один з видів протесту проти режиму.

Концерт Ю. Осінчук у Мюнхені

Великою несподіванкою для мюнхенської громади був концерт відомої піяністки Юліяни Осінчук з Ню Йорку, що відбувся в концертовій залі міської ґалерії Лємбахгавз у четвер, 13-го вересня ц.р.

Підготовою концерту та виготовленням програмок занявся з власної ініціятиви маестро Степан Шпєх, місцевий диригент і композитор.

Концерт відбувся з нагоди Першого світового наукового з'їзду лікарів-українців у діяспорі, та вручення почесного докторату Українського Вільного Університету відомому суспільному діячеві д-рові Романові Осінчукові, довголітньому голові Українського Лікарського Товариства Північної Америки почесному голові СФУЛТ.

З огляду на проголошену жалобу з приводу смерти Блаженнішого Патріярха Йосифа, піяністка присвятила свій концерт, переважно клясичної музики світлій пам'яті Покійного і відповідно до обставин достосувала програму концерту, додавши дві жалібні композиції на початку концерту: хорал Й.С. Баха (в обробці Ф. Бузоні) „До тебе взиваю, Боже", та також жалібний етюд В. Косенка (оп. 8, ч. 10). При виконанні цих композицій просила стриматися від оплесків.

Дальша частина концерту відбулася за укладеною програмою.

В першій частині концерту піяністка виконала майстерно Сонату Бетговена (Ас-дур, оп. 110), потім баляду Ф. Шопена (Ф-моль, оп. 52) та два етюди В. Косенка (фіс-моль, оп. 8, та ціс-моль оп. 5), за які присутні, в тому числі учасники лікарського з'їзду, нагороджували її щедрими оплесками, зокрема за те, що виконувала всі ці точки з пам'яті.

Після перерви Ю. Осінчук майстерно виконала сонату Ф. Ліста (г-моль), а на додатки, після тривалих оплесків етюд і ноктюрн Ф. Шопена (ціс-моль, оп. 19, ч. 4; ес-дур, оп. 9, ч. 2), що вдало доповнили цілість програми концерту (дві години).

Ю. Осінчук, донька д-ра Р. Осінчука, є відомою піяністкою молодшого покоління в ЗСА. Впродовж років є вона також викладачем музики і в цій ділянці працювала в коледжах в Чикаго, в Алабамі та Ню Йорку, де вела музичні курси для заавансованих студентів. Одночасно працює як концертова піяністка в ділянці клясичної музики і виступала з відомими оркестрами в Канаді, ЗСА та Европі, мала також самостійні концерти та концерти спонзоровані музичними фундаціями, а при тому цілий ряд позитивних рецензій відомих критиків.

Нахил і любов до музики успадкувала вона від матері, а грати на фортепіяні почала від чотирьох літ, і це поступово спрямувало її на обраний життьовий шлях, бо серед ранніх виступів ще 11-літньою дебютувала вона замість знаного піяніста Жана Касадеуса у відомій Карнеґі Голл в Ню Йорку і мала вже тоді дуже прихильну оцінку критиків в „Ню Йорк Таймсі", що було тоді великим осягом. Дальше музичне навчання і студії продовжувала вона у відомих музичних школах в Ню Йорку, а потім у Парижі, в Каліфорнії, в Моцартеум в Зальцбурґу та закінчила докторатом у музичній школі Джулліярду у Ню Йорку.

Д-р Ю. Осінчук є відомою професійною силою, має добру сценічну презентацію і професійну техніку гри. Належить також до Українського Оперного Товариства в Торонто, Канада.

Концерт випав дуже вдало, присутніх захоплювала динаміка самої гри, причому грала ввесь час з пам'яті і тим захоплювала публіку, серед якої були також і німецькі гості.

Вдало підібрана концертова програма клясичної музики випала знаменито, а концертове піяно (рояль) і акустична заля були тим бажаним знаряддям, що сприяло поглибленню ефекту музичного виконання.

На залі піяністці вручено букети квітів: один від родини вручила Таня Шарко, а від присутніх і молоді — Андрій Сп'єх, син імпресаріо.

Д-р Б. Кузь

Марічка

ДЗВОНИ

(Патріярхові на прощання у вічну путь)

Бам... бам... бам... — Несуться сумні тони дзвонів з усіх кінців світу і з України. Понад ліси і гори, понад океани. Шукають нас — розкинених по світі. Запливають крізь загратовані вікна тюрем, пливуть з вітрами в далекі сибірські тайги — в табори „приречених" і виспівують пресумну вістку... — „Патріярх умер! — той, що заступався за вас, що потішав вас в недолі, той що рубав з вами сосни!..."

— Умер! Умер! — Ха-ха-ха! Нарешті! — По скелях, ярах і роздолах, дико регочеться сатана. Залопотів пекельно-червоним прапором з мурів свого царства.

— Умер! От і все! Одного менше і мир забудет, а ми своє продолжат будем!".

— А вітер шумить верхів'ям дерев, переливається хвилями океанів і розносить болючу вістку —

— Патріярх умер!... — І тисне біль мільйонам сердець, а дух його ширяє далеко десь-десь там, понад рідними селами і містам України і по всіх церквах розкиданих по світі. — „Прощайте діти мої бідні. Я несу молитви до Бога за вашу долю!.."

І піднісся високо в небеса, у сяйво Христа і Того, що сидить на Престолі. — Прийми Господи мене у Твоє царство! Я доніс гідно хрест мій і не посоромив народу мого. Пошли моїм дітям доброго наслідника, докінчити святе Твоє завдання.

І похилив сумно голову Христос. І на мент примеркло сяйво вкруг голови Його.

— А що приніс ти угоднику Божий в заплату за ласку для твого люду? Ти приніс море сліз і горя... А де ж любов і згода? Де єдність в народі твоїм? Благаєш ласки, визволення з ярма ворожого... А чи не самі себе вони пхають в те ярмо, незгодою і гризнею?

— Я прийшов на землю, навчити любови і єдности, тієї найбільшої сили, якої так боїться диявол. Мене розп'яли на хресті за любов до вас, а ви самі себе розпинаєте!... Один одного...

І засмутився Патріярх. — Прости Господи. Вони все ще такі нерозумні і слабкі. Підшіптують їм потужні демони лукаві...

І пронісся небесами могутнім громом голос від осяяного Престола. — Так, в ім'я моє — з дияволом торгують людом і землею, що виростили тебе! Замикають очі на сльози і страждання народу твого!

— В ім'я моє порізняють церкви, свої закони вводять! — А Я — Закон! Незмінний всім!

— Я — Правда і Церква для всіх!!..

— Я назначу день гніву мого! — ще і ще прощу народові, з якого ти вийшов. І як буде один пастир і одне стадо — Я пошлю йому мої ласки! Блаженні бо переслідувані за правду, яких є царство небесне!

І кличуть дзвони і голосять — з усіх кінців України. Дітей наших в яничарів обертають! Відбирають Бога і рідну мову! Земля наша просякла кров'ю і потом, а ворог висосує, впивається, бенкетує!... А ви покинули нас у злу годину. Ви на волі. Вам тепло і ви на волі. Вам тепло і ви не голодні. Сплатіть свій борг! Допоможіть нам в боротьбі з червоним сатрапом! Єднайтеся, братайтеся в одній Церкві, з одним Богом. Від сходу до заходу — одної ми матері діти! Любіться! Подайте нам руку!

• • •

Співає і плаче дзвін, з дзвіниці — біля церкви в Гантері на горбочку. І засумувала наша церковця-гуцулочка красна. Заквітчалась чорним прапором, сумом і жалобою.

У блакитну синь пливуть сумні акорди дзвону. Переливаються хмаринками, пливуть до неба... шукають Господа, щоб донести скаргу осиротілих дітий, осиротілої Української Церкви.

А ще трохи вище, шелестить буйним листям дубмолодик і хилиться в прощальному поклоні Дубові-Велетневі, що посадив його там кільканадцять років тому, в пам'ять благословення церковці.

— Рости ж дубе! Рости великий! Пригадуй собою Дуба-Велетня — Патріярха української Церкви — Йосифа! Пригадуй всім, що живуть і всім нащадкам нашим тут на чужині, щоб не забули чиї вони діти і що за Христа і за Україну Він віддав ціле своє життя...

— Бам... бам... бам... співає дзвін повільно, сумно, під такт руки нашого „дзвонаря" Дмитра Круля. До серця дзвону, долучає Дмитро і своє серце і в двох шлють тугу свою до неба. Вже там у небі зустрічають і вітають нашого Патріярха... „Може між ними і моя Галя?!... — сумно мріється Дмитрові і він щораз сильніше потягає мотузом і пісня двох сердець несеться високо понад хмари, у синє небо до Господа...

Гантер 9-12-84.

Канада відзначатиме 1000-ліття Хрищення України- Руси

Торонто (ПС ІСП).—Під час останнього року життя сл. п. Блаженнішого Патріярха Йосифа уся християнська Канада зорганізувалася і почала реалізацію відзначення великого українського тисячоліття. Саме в останні дні його життя, 5 вересня ц. р.,на діловому засіданні Канадського Комітету екуменічного відзначення тисячоліття хрищення України-Руси був затверджений формат Молебня подяки у відзначенні 1000-ліття хрищення України-Руси та в намірі таких відзначень у Канаді та по цілому світі.

Архидієцезія Торонто Англіканської Церкви дала найбільшу святиню англіканців Канади, найстарішу катедру в Торонто—катедру св. Джеймса для цього величавого Молебня. Молебень відбудеться у ній о 3-ій год. по полудні в першу післявеликодню суботу, 20-го квітня 1985 року.

Митрополити, примаси, архиєпископи, кардинали, єпископи, отці та пастори чотирнадцятьох найбільших церков Канади, насамперед українських церков, отже уся Еклезія Христа в Канаді, сослужитимуть соборний та екуменічний Молебень на славу Святого Києва та України у відзначенні тисячоліття.

На превеликий жаль, невблаганний час не дозволив подати до сл. п. Блаженнішого Патріярха Йосифа відомости про цю щасливу подію. Радів би Блаженніший, бо поблагословив до соборницької дії одного зі співтворців цього великого діла—Інститут ім. Симона Петлюри. Він написав ще 22-го вересня 1977 року до Ради Інституту ім Симона Петлюри дослівне таке:

„Світла Радо! Щиро дякую Вам за привіт і опис діяльности та плянів Вашого Інституту. Нехай Господь щедро спомагає Вашу високоідейну працю найкращими успіхами.

Радію, що Ви старaєтесь провадити Ваш Інститут в соборницький спосіб, в конструктивній співпраці українців католиків, православних і протестантського віровизнання. Таку співпрацю ми поручали в нашому минулорічному Посланні 'Про поєднання в Христі'. Дав би Бог, щоб Ви були гарним прикладом у братній любові і співпраці для інших наших Товариств і Організацій.

Благословення Господнє на Вас!
Йосиф,
Патріярх і Кардинал".

Канадський Комітет 1000-ліття хрищення України-Руси

Цей лист є святим заповітом для соборницького Інституту ім. Симона Петлюри.

Складовими частинами Канадського Комітету Екуменічного Відзначення 1000-ліття хрищення України-Руси є 14 церков і дві світські спонзоруючі організації: Англіканська Церква Канади; Англіканська Церква, Діоцезія Торонто та Митрополія Онтаріо; Антіохійська Православна Християнська Церква в Північній Америці у поєднанні з Патріярхатом Єрусалимським; Білоруська Автокефальна Православна Церква; Вірменська Апостольська Церква в Канаді; Грецька Православна Церква в Канаді; Лютеранська Церква Америки; Об'єднана Церква Канади; Реформована Церква Канади; Римо-Католицька Церква, Архидієцезія Торонто; Українська Католицька Церква в Канаді, епархія Торонто та Східньої Канади; Українська Православна Церква в Канаді; Всеукраїнське Євангельське Баптистське Об'єднання; Українське Євангельське Об'єднання Північної Америки.

Складовими частинами Комітету є дві світські установи, визнані одноголосно усіма складовими частинами Канадського Комітету екуменічного відзначення тисячоліття—Українська Рада Гуманітарних Наук в Канаді (раніше відома як Діловий Науковий Комітет Канади) та Інститут ім. Симона Петлюри.

Церкви та світські організації тепло прийняли запрошення Установчих зборів Канадського Комітету призначити по двох представників від кожної установи як членів Комітету.

Установчі збори відбулися 28-го червня ц. р. в Торонто. Вони були скликані світськими спонзоруючими організаціями, Українською Радою Гуманітарних Наук та Інститутам ім. Симона Петлюри. На той час Англіканська Архидієцезія Торонто вже дала президенту Раду проф. д-ру Олегу Ч. Підгайнону, як особистому спонзорові, катедру св. Джеймса, осідок архиєпископа, для пропонованого Молебня на 20-го квітня 1985 року між 2-ою та 5-ою год. по полудні. Десять головних церков Канади та дві світські організації брали участь у цих зборах; вони вибрали проф. д-ра Олега С. Підгайного на предсідника, а Мартя Хомин на секретаря і доручили їм скликати вже ширше число церков та ці ж дві світські організації на ділове засідання Канадського Комітету на 5-те вересня, яке вже відбулося.

Владика Василій, Коадьютор Митрополита УПЦ в Канаді у формальному листі до Комітету на ім'я д-ра О. С. Підгайного побажав йому успіху у його праці та призначив як членів Комітету отця протопресвітера Петра Бублика та отця протопресвітера митрата Михайла Боднарчука.

Владика Ізидор, єпископ Торонто та Східньої Канади, УКЦ у листі до проф. д-ра Олега С. Підгайного побажав успіхів у праці та повідомив, що проф. д-р О. Петро Біланюк і митрат протопресвітер о. Іван Сиротинський будуть офіційними представниками Української Католицької Епархії Торонто і Східньої Канади в Комітеті для екуменічного відзначення 1000-ліття.

Поміж іншими цікавішими листами є лист від Римо-Католицької Церкви—Архидіоцезії Торонто, в якому повідомлено, що „Кардинал Картер запросив монсеньйора Робітая взяти місце у Комітеті, який готує екуменічну церемонію, щоб відзначити річницю 1000-ліття християнства в Україні" та що монсеньйор Робітай братиме учать у вересневім засіданні разом з попереднім представником отцем Клофом.

16 установ 14 церков та дві згадані організації були представлені постійними членами Комітету на засіданні 5-го вересня.

Проф. д-р Олег С. Підгайний був вибраний одноголосно на президента Канадського Комітету. Його номінував представник Об'єднаної Церкви Канади д-р Доґлас Фландерс спільно з монсеньйором Робітаєм, представником Римо-Католицької Церкви та кардинала Картера.

На номінацію грецького та вірменського представника Марта Хомин була вибрана одноголосно секретарем Комітету. Отець Браєн Клоф, другий римо-католицький представник колишній президент семінарії св. Августина, номінував на скарбника д-ра Олександра С. Підгайного, який теж був вибраний одноголосно.

Вже пізніше було рішено створити Екзекутиву зі 7 осіб, в яку ввійшли вже вибрані проф. д-р О. С. Підгайний, М. Хомин, д-р Олександер С. Підгайний та додатково вибрано чотири особи: о. А. Томас Литлл, представник Англіканської Церкви Канади та її Діоцезії Торонто; примас Церкви о. Едвард Скотт й архиєпископа Торонто Гансворт. Монсеньйор Роботай заявив, що о. Литлл представляє його. монсеньйора, в Екзекутиві. Вибраний до Екзекутиви теж проф. д-р Петро Біланюк, представник Епархії Торонто та Східньої Канади УКЦеркви та її єпископа Владика Ізидора.

Представником УПЦеркви в Канаді в Екзекутиву вибрано отця протопресвітера Петра Бублика, який репрезентує як Церкву,так і Митрополита Коадьютора Церкви, Архиєпископа Василія. Отець П. Бублик є представник Консисторії Церкви на епархію Торонто та Східню Канаду. Представники обох українських протестантських церков погодилися, щоб членом Екзекутиви був пастор С. Тимців, представник Всеукраїнського Євангельського Баптистського Об'єднання.

Крім Екзекутиви вирішено створитя Раду дорадників-експертів при Комітеті, до якої вибрано отця д-ра Мирона Стасева, Генерального Вікарія Української Католицької Епархії Торонто та Східньої Канади (дорадник-експерт у справах Східніх Церков); Сузанну О'Каллаган, директора інформації фонду розвитку шпиталя св. Михаїла (дорадник-екс-

(Закінчення на ст. 4)

ПОДЯКА

Відійшла у Вічність наша Дорога Дружина, Мама і Бабуня. Прибита горем родина не мала сил відразу скласти подяку, всім хто в який будь спосіб дав нам відчути своє співчуття з нами так в часі хвороби

бл. п.

ГАЛИНИ МАТІЯШ

як і в днях великого нашого смутку.

Оцим почуваємось до обов'язку висловити якнайщирішу подяку Всечеснішому отцеві пароховi М. Кучмякові та сотрудникові отцеві М. Перетяткові за відправлення Парастасу, Всч. о. М. Кушко за відвідини в лікарні, уділення Св. Тайни Єлеопомазання, Євхаристії, молитви та похоронні відправи Святої Літургії, Панахиди, виголошення прощального слова в церкві та відправлення Служби Божої у сороковий день. Д-рові Т. Крупі за відвідини в домі, участь в похороні та теплі слова розради і услуг лікарських. Панам: проф. М. Добошеві за вислови співчуття від своєї родини і хору парафії св. І. Хрестителя та хористам за спів в часі всіх похоронних відправ. Маестрові О. Головацькому за участь у жалобних напівах у похоронному заведенню, церкві, цвинтарі та переведення трапези після похорону і в сороковий день, та слова співчуття в українській і англійській мовах. І. Стефуришинові за близьке прощальне слово в похоронному заведенні. Сот. П. Войновському за прощальне слово над домовиною та на поминках тризни. Родинам: М. М. Помаґа, В. Калин Магмет за часті відвідини в домі, лікарні та поміч. Панам: С. Федоровський, І. Копей, Л. Рудзінський за поміч в різних умовах транспортації. Тов. св. Вервиці за молитви під час Молебеня під проводом п-ні Ю. Добош. Паням: Ю. Луків, Ю. Головацькій, А. Стоцько, Л. Данилюк, М. Стецків і І. Мостовій за відвідини в домі.

Всім родинам, що надіслали вінки, що прикрасили квітами домовину бл. п. Галини в похоронах. С. Лазарко, В. С. Магмет, М. Л. А. Оленяк, І. Ю. Луків, Д. О. Селик.

Та родинам, що зложили на нев'янучий вінок Служб Божих за душу Покійної Галини.

Род. М. А. М. Матияш, В. Калин Магмет, М. М. Помаґи, С. Л. і С. Ш. Федоровські, Б. М. Вайс, Ч. А. Карвінські, М. Керда, В. Л. Данилюк, М. С. Ільчишин, С. К. Ґавіщак, І. Ю. Луків, Г. Клим, М. З. Бурак, М. Л. Стебельський, І. Бойко, І. Кочержук, М. А. І. Ч. Бабяк, С. Косто, Р. Лямберто, Т. Ю. Темпальський, О. Ю. Головацькі. Хори: св. Ів. Хрестителя і Трембіта.

Склали пожертви в пам'ять бл. п. Галини на Іст. Укр. Енцик., церкви: Люрді і Лінцу: по 100 дол. — М. М. Помаґи, Д-р Ю. і О. Руденські, В. М. Роговські, М. Л. Оленяк, І. Стефуришин; по 50 дол. — М. А. Матияш, Д-р Л. Кузьмак, Д-р М. Олесницький, І. Лебеда, В. Сервис; по 25 дол. — В. Калин; по 20 дол. — О. Л. і С. Ш. Федоровські, М. А. Стоцько, Л. Ґ. Рудзінські, М. М. Стецьків, Ігор О. Луків, П. Н. Буняк, Я. Л. Ткач і Дж. Мельничук.

За солідну і дбайливу услугу похоронному заведенню Литвин і Литвин щира подяка.

І всім, що в який будь спосіб причинилися в тих болючих років часах складаємо щиру подяку.

Родина:
муж — ВАСИЛЬ
син — ОЛЕГ з ПАТРИСЕЮ
доньки:
ОЛЕНКА з РОМАНОМ
ЛЯРИСА
внуки:
ПЕТРУСЬ-ЯРОСЛАВ, ЕМБРІ-МИКОЛА, КАЛИН-ЮРІЙ

У ДВАДЦЯТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ моєї Незабутньої ДРУЖИНИ, МАМИ і БАБЦІ

бл. п.

ГАЛИНИ ГУСАК

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДОЮ

в церквах:

Царя Христа в Бостоні, Масс.;
Матері Божої Неустаючої Помочі в Дірборн Гайтс, Миш.

в суботу, 13-го жовтня 1984 р., о 9-ій год. ранку

Про молитви за спокій її душі просить — муж КОНРАД з дітьми і внуками

СКОРИСТАЙТЕ З ВАШОГО ОСНОВНОГО ПРАВА ГРОМАДЯНИНА ЗСА — ГОЛОСУЙТЕ! ЩЕ Є ЧАС ЗАРЕЄСТРУВАТИСЯ.

Канада...

(Закінчення зі стор. 3)

перт у справах зв'язків зі суспільством); д-ра Степана Росоху, видавця і головного редактора часопису „Вільне Слово" (дорадник-експерт у справах української преси) та Інту Керанс, організатора фондів для Канадської Оперної Компанії (дорадник-експерт в справі організування фондів).

Затверджено формат Молебня, себто загальну структуру. Цілий Молебень співатиметься українською мовою за вийнятком співу Євангелія, Апостола та читання Слова на місце проповіді, які будуть англійською мовою. Молебень складатиметься із трьох частин.

Для остаточного дослівного тексту Молебня створено Літургійний Комітет під предсідництвом проф. д-ра О. С. Підгайного, члени: Марта Хомин, секретар, проф. д-р о. Петро Біланюк о. прот. Петро Бублик, пастор С. Тимців та Владика Василь. Комітет звітує Канадському Комітетові, який робить остаточне рішення.

Отець А. Томас Литтл і монсеньйор Робі тай запросили від президента Комітету ствердження, на який термін плянується праця Комітету. Президент подав декларацію, як вислів рішень від довшого часу Канадського Комітету, Установчих Зборів та принципових рішень, прийнятих у процесі праці від довшого часу, зокрема від січня 1981 року: „Наша ідея, як ми заявляли від самого початку, - це мати Квадренніум—чотирирічний період святкувань, що дійде до найвищого кульмінаційного пункту у 1988 році. Отже, у 1985 році ми матимемо Молебень у катедрі св. Джеймса; наступного року, в 1986 році, можливо матимемо його у катедралі св. Михаїла, а наступного року можливо матимемо його в інакшій катедралі. Та, нарешті, ми матимемо остаточну річ у 1988 році, для якої ми мусимо робити визначні зусилля, щоб зробити її особливо величавою..."

Ця декларація, як загальна позиція Канадського Комітету, знайшла апробацію зразу на засіданні одноголосно була прийнята якрішення Канадського Комітету відзначення тисячоліття хрищення України-Руси для майбутнього виконання.

14-го вересня ц.р. Архидієцезія Торонто Римо-Католицької Церкви дала президенту Канадського Комітету проф. Олегу С. Підгайному катедралю св. Михаїла, осідок кардинала та архиєпископа Джорджа Еммета Картера для Молебня Подяки у відзначенні тисячоліття хрищення України-Руси у 1986 році (рік по Молебню у катедралі св. Джеймса). Це є другий великий крок у приході до найбільш величавого Молебня Подяки у відзначення 1000-ліття хрищення України-Руси, що відбудеться в Торонто у першу повеликодню суботу у святий 1988 рік.

Обговорено теж деякі інші важливі справи. Дальше ведення усіх ділових справ, включно з фінансовими, доручено провадити Екзекутиві Комітету поміж засіданнями Комітету. Екзекутиві доручено також скликати наступне засідання Канадського Комітету екуменічного відзначення тисячоліття хрищення України, що відбудеться перед григоріянським Різдвом цього року.

РЕЄСТРАЦІЯ В НЮ ЙОРКУ

Мешканці стейту Ню Йорк, які бажають голосувати 6-го листопада, мусять зареєструватися до 13-го жовтня.

Реєструватися можна ще в днях між 9-им і 13-им жовтня між годинами 1-9-ою увечері в будинках, де відбувається голосування. В разі потреби слід сконтактуватись з Виборчою радою (Board of Elections).

Натуралізовані громадяни при реєстрації повинні подати свої громадянські папери або подати число горожанських паперів, суд, який надав горожанство, місто, стейт і дату натуралізації.

Округа Чикаґо влаштувала День Союзянки

26-го серпня ц. р. на оселі „Самодопомоги" в Равнд Лейку, Ілл., відбувся „День Союзянки". Цю імпрезу влаштовує щорічно Окружна Упрaва Союзу Українок Америки при співпраці членства, згуртованого в 13-ох відділах. Цьогорічний комітет приготувань очолила Валя Хринівська, членка 101-го Відділу.

Був чудовий соняшно-прозорий день. Програма розпочалась Службою Божою, яку в наміренні союзянок відправив о. Анатолій Ситник. Прегарно співав хор церкви св. Андрія під орудою д-ра Василя Трухлого.

Після Богослуження голова Окружної Управи Евстахія Струтинська щирими словами вітала представників організацій, гостей, а особливо союзянок, яких приїздило чимраз більше.

Оселя ожила гомоном приязних розмов, безтурботним сміхом дітвори. Радісно зустрічались союзянки, які приїхали навіть з дальше віддалених відділів—з Індіяни й Висконсин.

Справно працювала кухня, видаючи обіди. Дітвора смакувала „гамбурґери", які приготовляли союзянки уже тепер з двох молодечих відділів 101-го й 6-го. В кухні було багато помічниць, та, однак, найбільше праці вклали й усім заряджували, Слава Сенюта з 29-го Відділу, та Анна Кучма, господарська референтка Окружної Управи.

Після обіду, на долішній площі оселі з гарним видом на озеро, розпочалась мистецько-розвагова програма, якою проводила Марія Наваринська, заступниця голови Окружної Управи. Понеслись звуки гітари й милозвучний спів Ліди Саєвич-Риндик та Богдана Бухвата. Вони популярні не тільки у нас у Чикаґо, але здобули собі уже славу навіть на Союзівці.

Здається, так недавно ми подивляли в цій програмі показ історичних купальників, а в цьому році, знову ориґінальна несподіванка. Показ спортових одягів, почавши від 1920-их років до сьогодні. Цю несподіванку приготувала нам Люба Шеремета, членка 22-го Відділу. Моделювали молоді вродливі дівчата, доньки союзянок.

Відбулась також льотерія, а на столі побіч „фантів" порозкладали свої гарні барвисті фартушки членки наймолодшого 6-го Відділу. З приємністю треба відзначити, що 6-ий Відділ за неповних два роки об'єднав 48 членок. З них майже-всі молоді професіоналістки.

Вперше на Дні Союзянки появились в цьому році одноднівка 22-го Відділу п. з. „Всього потроху". Одноднівку зредаґувала Іванна Ґорчинська при допомозі редакційної колеґії. Крім того, можна було дістати інформативну брошуру про працю СУА.

Не забули союзянки й за своїх малят, бо включили в програму спортові змагання для старших дітей, а для молодших—гри й забави.

Цьогорічний День Союзянки був добре зорганізований, а велике число членства СУА, головно з молодечих відділів, дає запоруку росту й розвитку Округи.

Я. П.

Вшанували Івана Франка

В нашому селі Ґлен Спей відбувся вечір в честь нашого невмирущого поета Івана Франка. З ім'ям поета приходять думки людини, його заклик до єдности, до спільної боротьби, до посвяти, жертвенности за волю і права людини. В єдності—сила народу.

Реферат підготував проф. Василь Лев. Він цікаво окреслив творчість Івана Франка, починаючи від молодих років, пояснив твори поета, в яких було багато біографічних нарисів з життя самого поета як, наприклад, „Малий Мирон" й інші. Відмітив зв'язок і вплив інших письменників і поетів на творчість Івана Франка. Проф. В. Лев закінчив свою доповідь, описуючи останні роки поета, його постійну боротьбу з хворобою, яка підкошувала здоров'я поета, але не зломила його духу. Присутні нагородили рясними оплесками проф. В. Лева.

Місцевий хор під диригентурою інж. Осипа Гапія проспівав важку для виконання пісню на слова Івана Франка „Вічний Революціонер" і ще три пісні. Дві з них на слова Івана Франка: „Єднаймося" музика В. Чапленко, „Дніпро реве" музика Д. Січинського, і остання „Нема тії сили" слова Івана Багряного, музика Василя Витвицького. Акомпаньювала Герта Гірняк.

Декламували вірші Івана Франка наша відома артистка-декляматор Галина Біровець „Пролог"; талановита артистка-декляматор Ярослава Гунчак майстерно переДала складну до виконання річ „Беркут" і Людмила Гайдар—„Каменярі".

Програмою провадив нам всім відомий Ярослав Галуняк, котрий у вступному слові підкреслив, що цілу програму підготували мешканці нашого села для того, щоб вшанувати великого українського поета і борця за волю Івана Франка. Присутні одобрили старання виконавців оплесками. Цю вдалу імпрезу заплянував Громадський комітет, а підготувала культурно-освітня референтка Ярослава Гунчак.

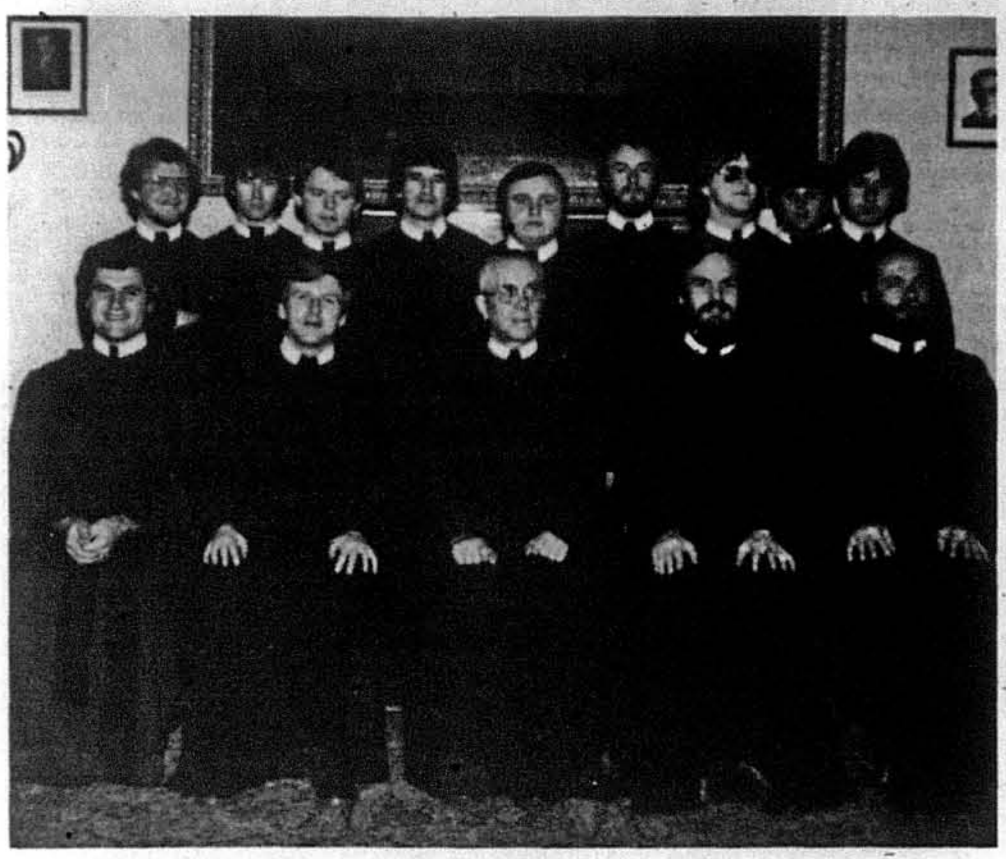
Слід зазначити, що український Ґлен Спей по силі можливостей вміє попрацювати, забавитись і влаштовує спільні прогулянки.

Людмила Гайдар

ЗАХІДНЬОНІМЕЦЬКИЙ УРЯД в Бонні проголосив, що велика група німецьких туристів зі Східньої Німеччини силою вдержалася до західньонімецлької амбасади в Празі, шукаючи права політичного азилю та еміґрації до Західньої Німеччини. Згідно з часописом „Більд Цайтунґ", 43 особи перебувають тепер в західньонімецькій амбасаді в Празі. Східньонімецький комуністичний уряд проголосив загальну „амнестію" для цієї групи, коли вона повернеться до Східньої Німеччини. Покищо не відомо, що станеться з тією групою.

ФЕДЕРАЛЬНОМУ СУДДІ із Лос Анджелесу Гаррі І. Клейборнові за ухилення від плачення податків — винесено суворий вирок: два роки в'язниці і 10,000 грошової кари. Гаррі Клейборн — це перший федеральний суддя, який мусить відсидіти у тюрмі і заплатити грошову кару за свій проступок супроти законів ЗСА.

Щира подяка нашим добродіям

Василіянські питомці на студіях у Римі. Посередині протоархимандрит Іс. Патрило, ЧСВВ.

Недавно подавали часописи, що відомий в Америці письменник Джеймс Миченер подарував два мільйони долярів на Свартмор коледж коло Філядельфії. Він походить з убогої родини і згаданий коледж в 1925 році дав йому стипендію на 2,000 долярів, щоб він міг студіювати. Тепер 77-літній Дж. Миченер усотеро віддячився своєму добродієві, який йому відкрив дорогу в життя.

Д. Миченер дає нам прегарний приклад вдячности нашим добродіям. У нашому житті маємо різних добродіїв, та до наших найбільших добродіїв належить Свята Церква—наша духовна мати. Вона через Св. Тайну Хрищення родить нас для неба; через св. Сповідь поєднує нас ч Богом; кормить нашу душу Св. Причастям; благословить наше подружжя. Св. Церква вчить нас любити Бога, свою віру, обряд й народ. При переході до вічности вона з молитвою відпроваджує нас на вічний спочинок. Прийде час, що по нашій смерти всі про нас забудуть, а Св. Церква завжди пам'ятатиме про нас у своїх молитвах. Тому Св. Церква—це наш найбільший добродій. Тож відносно неї усіх нас повинна цiхувати велика любов і вдячність.

Церква до свого існування, крім вірних, потребує священиків. І нічого не доможуть нам навіть найкращі Божі храми й золоті престоли, якщо не будемо мати священиків, які в тих Божих храмах приносили б Безкровну Жертву Св. Літургії, уділяли б Св. Тайни та голосили б Боже слово. Брак духовних покликань у народі веде до повільного завмирання Церкви й духовного життя її вірних, бо духовний стан—це серце й душа Церкви.

Одне з головних завдань Василіянського Чину є якраз виховувати для нашої Церкви добрих і ревних священиків-місіонерів. В кількох останніх роках Отці Василіяни у ЗСА власним коштом спровадили з Бразилії 20 наших хлопців, щоб їх виховати на священиків для нашої Церкви в Америці

Під цю пору Отці Василіяни в ЗСА мають 23 студентів, з того 18 з Бразилії. Одинадцять питомців студіюють філософію і теологію в Римі, а 12 переходять духовний вишкіл у манастирі св. Йосафата в Ґлен Кові, Н. Й. Утримання одного питомця в Римі коштує 4,000 долярів річно.

Щоб забезпечити виховання молодого священичого доросту, протоігуменат Отців Василіян у ЗСА оснував Залізний Фонд Виховання. І, Богу дякувати, вже багато наших вірних своїми щедрими пожертвами золотими літерами вписалися в книгу Залізного Фонду Виховання, який уже перейшов 200, 000 долярів. Ціллю цього Фонду Виховання є осягнути хоч півмільйона долярів, щоб можна було за самі тільки відсотки оплачувати студії питомців.

Тут згадаємо наших найновіших особливо великих добродіїв Фонду Виховання. Деяки з них не бажають, щоб оголошували їхні імена, тому подаємо тільки „Н. Н.": Н. Н. в тестаменті—64, 000 дол.; Н. Н.—50,000 дол., Н. Н.—4,000., Св. п. Лонгін Давидович з Чикаґо в тестаменті—16,518 дол. Крім того, Отці Василіяни мають добродіїв, які кожного року дають по 2,000 дол. на Фонд Виховання, інші складають по 100 дол. місячно, а ще інші пам'ятають про Фонд Виховання у своїх тестаментах.

Усім своїм добродіям Отці Василіяни надзвичайно вдячні. У своїх манастирях вони щоденно пам'ятають у своїх молитвах про своїх живих і померлих добродіїв. Хто допомагає виховувати молодих священиків, той ділом і жертвою найкраще засвідчує свою любов до своєї Церкви й народу.

У справі Фонду Виховання, тестаментів, григоріянських чи звичайних Служб Божих просимо звертатися чи писати на адресу: Basilian Fathers, 31-12, 30th St., Long Island City, N. Y. 11106 tel.(212) 278—6622.

Отці Василіяни

Живіший...

(Продовження зі стор. 2)

лено домучувати останні дні страденного життя в повній ізоляції від світу, від його країни, від родини.

Ми маємо надію, що наші заходи задля перекладу Стусових поезій, задля висунення його кандидатури на Нобелеву премію будуть малесенькою нагородою людині за її людяне серце, за незаслужені муки і признанням незміренної сили його таланту який диктує йому не зважати на переслідування прибічниками цинічних тиранів останньої імперії на нашій планеті. Ми маємо докази, що для тієї невеличкої краплі освіжуючої радости для нашого поета ніхто з нас не пожалує ні труду, ні грошей, ні власних впливів серед осіб причасних до цієї світової установи, які можуть допомогти нам добитися першої в нашій літературі нагороди. Бо коли б ми мали в нашому столітті тільки одного Стуса, то й тоді ми могли б пишатися ним більше, як інші щасливіші народи зі своїми славетними поетами. Василь Стус незрівняний і величиною таланту й особливо шляхетними прикметами великої душі.